

Diplomová práce
POMĚR PŘÍMÉ A ZASTUPITELSKÉ DEMOKRACIE V ÚSTAVNÍM SYSTÉMU ČR
Petr Kopačka

Posudek oponenta práce

Pan Petr Kopačka předložil diplomovou práci na téma „*Poměr přímé a zastupitelské demokracie v ústavním systému ČR*“. Svou práci autor rozdělil do pěti kapitol, které doplnil o úvod, závěr a cizojazyčné resumé. Autor si v úvodu uvádí, že si za své cíle zvolil zachytit prvky přímé demokracie v ústavě ČR, zachytit jejich vývoj a právní úpravu v jiných zemích, dále pak si autor určil jako cíl zhodnocení výhod a nevýhod přímé a nepřímé demokracie a jejich jednotlivých institutů. Jako metody své práce autor uvádí metody analýzy a metodu komparace.

V první kapitole práce se autor snaží o vymezení forem vládnutí, kdy se zabývá jednak autokracií a jednak demokracií, kapitola je pojata jako popisná a úvodní kapitola. Je samozřejmě otázkou zda a jak měla být tato kapitola, zejména pak ve spojení s kapitolou druhou do práce zařazena. Druhá již zmíněná kapitola je věnována demokracii reprezentativní. U obou kapitol je poněkud nejasné proč je autor koncipoval tak jak se v práci nacházejí, autor se snaží o teoretické hledisko, které však opírá o pouze o práce soudobých autorů, nicméně ani z jedné kapitoly není patrné, jakou roli tyto statě v celém zkoumání mají hrát. U zastupitelské demokracie je pak pojednání o volbách a volebních systémech, které by se mohlo zdát pro vymezené téma práce jako nadbytečné. Zejména pak pokud uvážíme vytyčené cíle práce.

Třetí kapitolu autor věnuje Přímé demokracii, auto v ní nejdříve pojednává o samotném ideálu přímé demokracie, kde se dovolává athenské polis a konstatuje, že švýcarský model je vlastně kombinací zastupitelské a přímé demokracie. V následující části se pak autor věnuje jednotlivým formám přímé demokracie, tak jak tyto definoval dříve na základě základní literatury (zde zejména K. Klímy). Do forem nakonec řadí i petice, a to i přes to, že si sám uvědomuje, že nejsou nástrojem přímé demokracie, ale formou participace na správě věcí veřejných, důvodnost jejich zařazení do přehledu je pak nijak nezdůvodněna.

Kapitola je následně doplněna ještě historickým exkurzem o přímé demokracii na území ČR od vzniku Československa a přehledem právní úpravy v současném, tj. českém právním řádu.

Asi zásadní kapitolou celé práce by mělo být pojednání kapitoly čtvrté, která má být shrnutím argumentů pro a proti přímé a nepřímé demokracii, nicméně se jedná pouze o popis různých cizích myšlenek, které autor pouze zaznamenává, ale není zde žádný osobní vstup autora. Rovněž poslední kapitola je kapitolou popisnou zaměřenou na budoucnost institutu obecného referenda, která je rovněž kompilátem různých myšlenek a popisem legislativní předlohy.

Autor si zvolil zajímavé a rovněž poměrně obtížné téma. Z práce je patrné, že se autor snažil postihnout co nejširší záběr tématu, ale je třeba konstatovat, že práce působí velmi nejasně a nesourodě. Práce je velmi popisná a neobsahuje žádný vlastní názor či analýzu ze strany autora. Autor sice naznačil metody práce, ale ani analýza a již vůbec ne komparace

nebyly použity, a to i přes to, že v jím použité literatuře je i základní metodický návod pro obě metody (Blahož). Z hlediska formálního lze autorovy vytknout zejména nedodržování typografických konvencí, které ovšem nemají vliv na práci jako takovou, ale kazí její dojem (například svazování textu a nadpisů a užívání mezer mezi nimi).

I přes výhrady uvedené výše v tomto posudku, jsem toho názoru, že předložená diplomová práce Petra Kopačky splňuje požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. Pro případ úspěšné a kvalitní obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **dobře**.

K obhajobě navrhuji diplomantovi, aby se vyjádřil k tomu jak by mělo být upraveno obecné referendum v ČR a zároveň jaký je jeho názor na možné zavedení actio popularis do českého právního řádu.

V Praze dne 24. ledna 2014

JUDr. Tomáš Pezl